

Bruxelles, den 24.9.2018
COM(2018) 656 final

**RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET, DET
EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG REGIONSUDVALGET**

**om gennemførelsen af EU's affaldslovgivning, herunder rapporten om tidlig varsling om
medlemsstater der risikerer ikke at kunne opfylde 2020-målet om forberedelse med
henblik på genbrug/genanvendelse af kommunalt affald**

{SWD(2018) 413 final} - {SWD(2018) 414 final} - {SWD(2018) 415 final} -
{SWD(2018) 416 final} - {SWD(2018) 417 final} - {SWD(2018) 418 final} -
{SWD(2018) 419 final} - {SWD(2018) 420 final} - {SWD(2018) 421 final} -
{SWD(2018) 422 final} - {SWD(2018) 423 final} - {SWD(2018) 424 final} -
{SWD(2018) 425 final} - {SWD(2018) 426 final}

DA

DA

1. INDLEDNING

En god affaldshåndtering er en byggesten i den cirkulære økonomi og bidrager til, at affald ikke påvirker miljøet og sundheden negativt. En korrekt gennemførelse af EU's affaldslovgivning vil fremskynde omstillingen til en cirkulær økonomi. Lokale aktører har en afgørende rolle i affaldshåndteringen og deres inddragelse i politikudviklingen og -gennemførelsen samt opbakning til deres aktiviteter er nødvendig for at sikre overholdelse af EU-lovgivningen.

I denne rapport gennemgås medlemsstaternes gennemførelse af centrale elementer i denne lovgivning, der peges på udfordringer, som hindrer fuld overholdelse af lovgivningen, og der gives henstillinger om hvordan håndteringen af bestemte affaldsstrømme kan forbedres.

Rapportens grundlag er de oplysninger, som er angivet i de nationale gennemførelsesrapporter¹ i perioden 2013–2015² om:

- direktiv 2008/98/EF om affald (affaldsrammedirektivet)
- direktiv 2002/96/EF og direktiv 2012/19/EU om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE-direktivet)
- direktiv 94/62/EF om emballage og emballageaffald (emballage-direktivet)
- direktiv 1999/31/EF om deponering af affald (affaldsdeponeringsdirektivet) og
- direktiv 86/278/EØF om slam fra rensningsanlæg (direktivet om spildevandsslam)³.

Disse oplysninger suppleres af nylige grundige analyser af adskillige affaldsstrømme, nemlig kommunalt affald (rapporten om tidlig varslings)^{4 5}, bygnings- og nedrivningsaffald⁶, farligt affald⁷ og affald af elektrisk og elektronisk udstyr⁸.

2. KOMMUNALT AFFALD – RAPPORTEN OM TIDLIG VARSLING

I 2016 blev der i gennemsnit produceret 480 kg kommunalt affald pr. person i Europa, heraf blev 46 % genavendt eller omdannet til kompost, mens en fjerdedel blev deponeret⁹. Kommunalt affald repræsenterer kun omkring 10 % af det samlede affald, der produceres i

¹ Detaljerede oplysninger om disse rapporter om de enkelte direktiver kan findes på: <http://ec.europa.eu/environment/waste/reporting/>.

² Kommissionens tidligere gennemførelsesrapport COM/2017/088 final omfatter perioden 2010-2012. Kommissionen er retligt forpligtet til at udarbejde nærværende rapport.

³ Der er andre retsakter, som medlemsstaterne skal indsende gennemførelsesrapporter til Kommissionen om. Dog er der forskellige frister for indsendelse af disse spørgeskemaer.

⁴ Eunomia Research and Consulting Ltd m. fl. (2018), "Study to identify Member States at risk of non-compliance with the 2020 target of the Waste Framework Directive and to follow-up phase 1 and 2 of the compliance promotion exercise".

⁵ European Topic Centre on Waste and Materials in a Green Economy (ETC/WMGE) for the European Environment Agency (2018), "Scenarios for municipal waste recycling based on the European Reference Model on Municipal Waste, Contribution to the first Early Warning report".

⁶ BIO by Deloitte (2017), "Resource efficient use of mixed wastes; Improving management of construction and demolition waste".

⁷ BiPRO GmbH (2017), "Support to selected Member States in improving hazardous waste management based on assessment of Member States' performance".

⁸ BiPRO GmbH (2018), "WEEE compliance promotion exercise".

⁹ Eurostat: <http://ec.europa.eu/eurostat/web/waste/data/database>, datasæt (env_wasmun).

EU. Det er dog en af de mest udviklede affaldsstrømme at håndtere på grund af dens blandede sammensætning, dens mange producenter og spredningen af ansvaret for affaldshåndteringen.

De retlige forpligtelser vedrørende kommunalt affald (affald fra husstande og lignende affald) er fastlagt i affaldsrammedirektivet. Disse omfatter et mål om, at der senest i 2020 skal være truffet forberedelser med henblik på at genbruge/genanvende 50 % af kommunalt affald¹⁰. Direktivet blev nyligt revideret¹¹ med henblik på at omfatte nye og mere ambitiøse mål: 55 % skal være nået senest i 2025, 60 % senest i 2030 og 65 % senest i 2035¹². I det reviderede direktiv indføres desuden et system for rapporter om tidlig varsling til at evaluere medlemsstaternes fremskridt hen imod disse mål tre år forud for de respektive frister.

Med henblik på at forberede dette arbejde og hjælpe medlemsstaterne med at opfylde 2020-målet, har Kommissionen allerede udarbejdet sin første rapport om tidlig varsling¹³. På grundlag af en dybdegående analyse af medlemsstaternes resultater inden for genanvendelse og affaldspolitikker er det konstateret, at **14 medlemsstater risikerer ikke at kunne opfylde 2020-målet på 50 %**¹⁴. Det drejer sig om: **Bulgarien, Kroatien, Cypern, Estland, Finland, Grækenland, Ungarn, Letland, Malta, Polen, Portugal, Rumænien, Slovakiet og Spanien.**

Scenariomodellering med henblik på dette arbejde bekræfter dette¹⁵, og det konkluderes, at hvis der ikke træffes yderligere politiske foranstaltninger, er det sandsynligt, at nogle af de berørte medlemsstater ikke engang vil kunne opfylde målet om 50 % senest i 2025.

Afhængigt af de enkelte medlemsstaters særlige problemer og behov og af hvor langt, de er fra at kunne opfylde 2020-målet, er der i tæt samarbejde med de nationale myndigheder blevet udpeget landespecifikke **foranstaltninger** med henblik på at rette op på manglerne. Rapporten indeholder en vurdering om tidlig varsling, der desuden bygger på de tidligere tiltag til at fremme overholdelsen¹⁶, som Kommissionen har udarbejdet i samarbejde med medlemsstaterne. Hvis de nationale og lokale myndigheder **hurtigt gennemfører** de foreslåede foranstaltninger, formindskes risikoen for at målene ikke opfyldes betydeligt. I arbejdsdokumenterne fra Kommissionens tjenestegrene, som ledsager denne rapport, skitseres disse tiltag. Der kan også peges på et antal fælles prioriteter.

¹⁰ Artikel 11, stk. 2, litra a), i affaldsrammedirektivet.

¹¹ Direktiv (EU) 2018/851, der i det følgende benævnes det reviderede affaldsrammedirektiv.

¹² Artikel 11, stk. 2, litra c) – e), i direktiv (EU) 2018/851.

¹³ Eunomia (2018) og ETC/WMGE (2018).

¹⁴ På grundlag af den metode, som de har valgt til beregningen. Med henblik på at kontrollere opfyldelsen af målet i henhold til artikel 11, stk. 2, litra a), i affaldsrammedirektivet, er der i Kommissionens afgørelse 2011/753/EU anført fire alternative beregningsmetoder for at indberette, hvor stor en andel af husholdningsaffaldet, der er forberedt" med henblik på genbrug og genanvendelse.

¹⁵ ETC/WMGE (2018)

¹⁶ http://ec.europa.eu/environment/waste/framework/support_implementation.htm.

Tekstboks 1: Håndtering af kommunalt affald

- **Formidle de nationale mål for genanvendelse videre til kommunerne** med ansvar for affaldsindsamlingsordningerne og sikre, at der er **konsekvenser for de kommuner, som ikke opfylder** målene.
- Indføre foranstaltninger (inkl. afgifter) **for at udfase deponering og andre former for behandling af restaffald** (f.eks. mekanisk-biologisk behandling og forbrænding) med henblik på at give økonomiske incitamentter til fremme af affaldshierakiet¹⁷.
- I samarbejde med lokale og regionale myndigheder udvikle vejledning til kommunerne i form af en **mindstestandard for ydelser for særskilt indsamling**. Arrangere **teknisk bistand og kapacitetsopbygningsprogrammer** på nationalt plan for kommunerne.
- Indføre **obligatoriske krav om sortering af bioaffald** og sikre, at planlagt eller eksisterende infrastruktur til affaldsbehandling svarer til indsamlingssystemerne.
- Opfordre til **samarbejde mellem kommunerne** om planlægning af infrastruktur og/eller indkøb af tjenesteydelser for at sikre stordriftsfordele og fordeling af den økonomiske byrde.
- **Forbedre ordningerne for udvidet producentansvar**, så de mindst svarer til de generelle minimumskrav, der er fastlagt i det reviderede affaldsrammedirektiv.
- Indføre **foranstaltninger til at tilskynde husstande** til at sortere affald, herunder hyppigere indsamling af de særskilte affaldsstrømme i forhold til de blandede strømme.
- **Forbedre overvågningen og rapporteringen** bl.a. ved at sikre, at data indsamles på kommunalt plan.
- Anvende EU-midlerne mere effektivt med henblik på at udvikle en infrastruktur til affald, der sikrer medfinansiering af **indsatser vedrørende forebyggelse, genbrug og genanvendelse**.

3. BYGNINGS- OG NEDRIVNINGSAFFALD

Bygnings- og nedrivningsaffald er den største affaldsstrøm i vægtprocent i EU og udgør 800 mio. ton pr. år, dvs. omkring 32 % af den samlede affaldsproduktion¹⁸.

Der er et stort potentiale for at forbedre ressourceeffektiviteten i håndteringen af denne strøm. Den består af en blanding af forskellige materialer, herunder inert, ikke-inert, ikke-farligt og farligt affald. Den består hovedsagelig af en mineralsk fraktion (mursten, tegl, beton osv.), som er forholdsvis tung og er let at genanvende, men er af ringe værdi. Strømmen indeholder også materialer med en positiv markedsværdi (metaller) eller med en potentiel værdi, hvis de indsamles særskilt og i rene fraktioner (f.eks. plastik).

¹⁷ I affaldshierarkiet ranglistes mulighederne for affaldshåndtering efter deres bæredygtighed, og der gives højeste prioritet til affaldsforebyggelse efterfulgt af genanvendelse, energiudnyttelse og nederst i hierarkiet bortskaffelse (f.eks. deponering).

¹⁸ Eurostats datasæt (env_wasgen).

I affaldsrammedirektivet¹⁹ fastlægges et **2020-mål på 70 % vedrørende forberedelse med henblik på genbrug, genanvendelse og anden materialenyttiggørelse** for denne affaldsstrøm. Medlemsstaternes resultater varierer betydeligt, idet mere end halvdelen rapporterer, at de allerede har opfyldt 2020-målet i perioden 2013-2015, og nogle rapporterer, at de endda har nået en nyttiggørelse af mere end 90 %. **Cypern, Grækenland, Slovakiet, og Sverige** ligger dog stadig under 60 %²⁰. Der er stadig nogen usikkerhed om de tal, som visse medlemsstater har indsendt.

En nylig analyse²¹ af håndteringen af bygnings- og nedrivningsaffald i hele EU pegede på de følgende vigtige foranstaltninger.

Tekstboks 2: Håndtering af bygnings- og nedrivningsaffald

- **Fremme affaldsforebyggelse** gennem intelligent design ved at forlænge livstiden for bygninger, ved at genanvende og ved at forbedre planlægning og logistik på byggepladser.
- Fremme **selektiv nedrivning og kildesortering**.
- Gøre brug af **EU-vejledning** (om gennemgang før nedrivning og håndteringsprotokoller²²).
- Anvende **økonomiske instrumenter** til at adskille denne affaldsstrøm fra deponering.
- **Begrænse opfyldningsoperationer** til operationer, som følger definitionen i det reviderede affaldsrammedirektiv.
- Fremme udbredelsen af genanvendte produkter gennem **kvalitetscertifikater og/eller kriterier for affaldsfasens ophør**.
- Udvide brugen af **grønne offentlige indkøb**, som kræver genanvendt indhold.
- Forbedre den **det statistiske materiales kvalitet**.

4. FARLIGT AFFALD

Farligt affald er en forholdsvis lille affaldsstrøm (mindre end 4 % af det samlede affald)²³, dog er det afgørende at håndtere strømmen korrekt for at forhindre, at den får en alvorlig negativ påvirkning på miljøet og menneskers sundhed.

Affaldsrammedirektivet indeholder krav om mærkning, registerføring, sporbarhed og kontrol fra produktion til det endelige bestemmelsessted samt et forbud mod blanding af farligt affald med andet affald, stoffer eller materialer.

Analysen af håndteringen af farligt affald i hele EU²⁴, herunder af PCB/PCT²⁵, påpeger, at der er alvorlige mangler ved gennemførelsen af centrale retlige forpligtelser. Disse omfatter

¹⁹ Artikel 11, stk. 2, litra b).

²⁰ ARGUS (2017), "Compliance reporting on Waste Framework Directive – material recovery rates for construction & demolition waste for reporting period 2013 – 2015"; valideringsrapport 2017.

²¹ BIO by Deloitte (2017); Eurostats datasæt ([cei_wm040](#)).

²² <https://ec.europa.eu/docsroom/documents/20509/attachments/1/translations/en/renditions/native>.

²³ Eurostats datasæt (env_wasgen).

utilstrækkelig planlægning, datauoverensstemmelser og statistiske mangler vedrørende produktion og behandling samt ukorrekt klassificering af affald. Analysen giver detaljerede og landespecifikke henstillinger, som kan opsummeres i en mere overordnet liste over prioriterede foranstaltninger.

Tekstboks 3: Håndtering af farligt affald

- Forbedre **kvaliteten af affaldshåndteringsplanerne** på grundlag af pålidelige og sammenlignelige oplysninger, sådan at de dækker farligt affald mere fyldestgørende, og så der medtages oplysninger om behandlingskapaciteten.
- Indføre fuldt udviklede, pålidelige og indbyrdes kompatible **systemer til elektronisk registerføring og sporingssystemer**, som er integreret i nationale statistiksystemer og EU-data om overførsel af affald.
- Afspejle **affaldshierakiet og forbuddet mod blanding** i den nationale lovgivning, vejledninger om behandlingsmuligheder, godkendelsesbetingelser, og sikre at de overholdes.
- Udarbejde, offentliggøre, udbrede og anvende **tydelige og harmoniserede retningslinjer for klassificering af affald** og affaldshåndtering, herunder for affaldshierakiet. Anvende Kommissionens tekniske vejledning om klassificering af affald²⁶.
- Indføre **et omfattende system med uanmeldt og koordineret kontrol**. Grib ind over for operatører, der ikke har de nødvendige tilladelser, på alle niveauer.
- Fastlægge og fuldt ud håndhæve **delt ansvar for håndtering af farligt affald, som affaldsproducenter**²⁷ og andre operatører i kæden har.
- Fortsætte arbejdet med at fjerne **PCB/PCT** i lukkede og åbne systemer.

5. AFFALD AF ELEKTRISK OG ELEKTRONISK Udstyr (WEEE)

Det skønnes, at der blev produceret omkring 10 mio. ton²⁸ (0,4 % af den samlede affaldsproduktion) affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE) i EU i 2014, og dette tal forventes at stige til mere end 12 mio. ton senest i 2020²⁹. Denne affaldsstrøm er en kompleks blanding af materialer og komponenter, herunder forskellige stoffer, som kan udgøre en stor risiko for miljøet og menneskers sundhed, hvis de ikke håndteres korrekt. Herudover skal der anvendes knappe og værdifulde ressourcer til at producere moderne elektronik.

Direktiv 2012/19/EU sigter mod at forbedre indsamlingen, behandlingen og genanvendelsen af WEEE. I perioden 2013-2015 steg mængden af det indsamlede WEEE fra private

²⁴ BiPRO (2015), "Support to selected Member States in improving hazardous waste management based on assessment of Member States' performance" med analyse af 10 medlemsstater og BiPRO (2017) med analyse af 14 medlemsstater.

²⁵ Polychlorerede biphenyl/polychlorerede terphenyl .

²⁶ Tilgængelig på alle EU-sprog på http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=uriserv:OJ.C_.2018.124.01.0001.01.ENG&toc=OJ:C:2018:124:TOC.

²⁷ Som fastlagt i artikel 15, stk. 2, i affaldsrammedirektivet.

²⁸ På grundlag af 'WEEE calculation tools', som kan findes på http://ec.europa.eu/environment/waste/weee/data_en.htm.

²⁹ United National University (2007), 2008-revisionen af direktiv 2002/96/EF om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE).

husstande i EU-28 med 8 %. I 2014 blev der i gennemsnit indsamlet 6,21 kg WEEE pr. person fra private husstande. I 2015 opfyldte 23 medlemsstater mindstemålet på 4 kg WEEE pr. person³⁰. I Sverige og Danmark blev der indsamlet så meget som 12 kg, mens **Cypern, Letland, Malta og Rumænien** var langt fra at kunne opfylde målet^{31 32}.

Siden 2016 har hver medlemsstat været pålagt et krav om at opfylde et indsamlingsmål på 45 % af det solgte udstyr, og fra 2019 vil målet være 65 % af det solgte udstyr eller 85 % af det elektroniske affald, der produceres pr. år³³. Medlemsstaterne vil selv kunne vælge en af disse to ækvivalente metoder til at beregne målet.

Kommissionen har udarbejdet en analyse, hvordan overholdelsen³⁴ af WEEE-forpligtelserne fremmes med henblik på at finde de største mangler ved gennemførelsen og udveksle god praksis. I analysen blev der både angivet henstillinger, der gælder alle medlemsstaterne, og landespecifik vejledning til visse medlemsstater.

³⁰ Målet gjaldt indtil slutningen af 2015.

³¹ Letland kunne ikke opfylde målet i 2015, hvorimod de andre medlemsstater ikke opfyldte det i 2014 (jf. de senest indberettede data) eller i de foregående år.

³² Eurostat; datasæt (env_waselee).

³³ 2016-data var ikke tilgængelig, da denne rapport blev udarbejdet.

³⁴ BiPRO (2018).

Tekstboks 4: Håndtering af WEEE

- Involvere **alle de relevante niveauer i den offentlige forvaltning** (kommunerne, regionerne og medlemsstaterne).
- **Indføre (eller skærpe) kontrollen på alle niveauer i håndteringskæden** og foretage inspektioner rettet mod ulovlig virksomhed eller virksomhed, der ikke opfylder kravene.
- **Forbedre datakvaliteten**, f.eks. gennem kvalitetskontrol og ved at styrke procedurerne for sporbarhed, så de kommer til at omfatte affald af alt udstyr.
- **Forbedre ordningerne for udvidet producentansvar**, så de som minimum er i overensstemmelse med de generelle mindstekrav i det reviderede affaldsrammedirektiv.
- **Forbedre indsamlingen** ved at:
 - udvide infrastrukturen til indsamling
 - øge forbrugernes bevidsthed
 - skabe klarhed om overdragelser af ejendomsretten til udstyr i forvaltningskæden og
 - forpligte alle affaldsindsamlere til at deltage i en ordning om overholdelse af kravene
- **Gennemføre kravene om korrekt behandling** i direktivet, og overveje vedtagelse af minimumskvalitetsstandarder for behandling af WEEE
- Gennemføre/udvikle **systemer til udveksling af produktrelaterede oplysninger**, som er relevante for genbrug og forberedelse med henblik på genbrug, mellem producenter og genbrugere (f.eks. platformen I4R – Information for Recyclers³⁵).
- **Oprette et netværk om "forberedelse med henblik på genbrug"** for registrerede og bemyndigede/godkendte operatører på nationalt plan.
- Eventuelt vedtage **et særskilt mål for "forberedelse med henblik på genbrug"** på nationalt plan.

6. EMBALLAGEAFFALD

I 2015 blev der samlet produceret omkring 85 mio. ton emballageaffald i EU, hvilket udgør omkring 3,4 % af den samlede affaldsmængde³⁶. Affaldsmængden er steget langsomt i de seneste år.

I emballagedirektivet fastlægges specifikke mål for emballageaffald, som skulle opfyldes senest i slutningen af 2008 (visse medlemsstater fik forlænget tidsfristerne og fra 2015 er målene ikke længere blevet anvendt): overordnede mål for nyttiggørelse og genanvendelse (henholdsvis 60 % og 55 %) sammen med materialespecifikke genanvendelsesmål (60 % for papir og pap, 60 % for glas, 50 % for metal, 22,5 % for plast og 15 % for træ).

³⁵ <https://i4r-platform.eu/>.

³⁶ Eurostat; dataset (env_wasgen) and (env_waspac).

Siden 2005 er den gennemsnitlige overordnede genanvendelsesprocent i EU steget støt (den nåede op på 65,8 % i 2015³⁷). Dog steg mængden af emballageaffald med 6 % mellem 2013-2015 i EU hvilket antyder, at der er **behov for at arbejde mere med affaldsforebyggelse**. I rapporten om tidlig varsling fremhæves uoverensstemmelserne i emballagedata for adskillige medlemsstater, hvilket peger på, at de markedsførte emballagemængder kan være underrapporterede.

Ved det reviderede emballagedirektiv³⁸ indførtes der mere ambitiøse overordnede genanvendelsesmål for emballage (65 % i 2025 og 70 % i 2030) og større materialespecifikke mål (som 55 % for plast i 2030). Dette vil kræve en yderligere indsats i hele EU med henblik på at arrangere **særskilte indsamlingsordninger** mere effektivt for at indsamle flere genbrugsmaterialer, bl.a. gennem at forbedre ordningerne for udvidet producentansvar.

De fleste medlemsstater opfylder de nuværende overordnede genbrugsmål, selv om **Ungarn** (siden 2012) og **Malta** (siden 2013³⁹) var langt fra at opfylde dem. Flere medlemsstater opfyldte ikke et eller flere materialespecifikke mål: papir og pap (**Malta**), træ (**Kroatien, Malta, Cypern, Finland**), metal (**Kroatien, Malta**) og glas (**Grækenland, Malta, Cypern, Ungarn, Portugal, Polen og Rumænien**). Kommissionen har kontaktet de berørte medlemsstater og udviklet konkret vejledning ud fra analysen om fremme af overholdelsen og andre tiltag, der kan skabe bedre resultater.

7. DEPONERING

Deponering er den mindst foretrukne løsningsmodel til affaldsbehandling. Selv om mængderne af deponeret kommunalt affald samlet set er faldet støt i hele EU (med et fald på 18 % i perioden 2013-2016⁴⁰), var den gennemsnitlige procentandel for deponering af kommunalt affald i EU stadig 24 % i 2016. Der er fortsat store forskelle internt i EU, og i 2016 **var der 10 medlemsstater, som deponerede mere end 50 % af det kommunale affald**, mens fem medlemsstater indberettede deponering af **mere end 70 %**.

Ved affaldsdeponeringsdirektivet forpligtedes medlemsstaterne til at reducere deponering af bionedbrydelig dagrenovation til højst 75 % senest i 2006, 50 % senest i 2009 og 35 % senest i 2016 i forhold til referenceniveauet fra 1995⁴¹. I det reviderede direktiv⁴² pålægges medlemsstaterne at reducere deponering af kommunalt affald til højst 10 % senest i 2035, og der indføres et forbud mod deponering af særskilt indsamlet affald, herunder bionedbrydeligt affald.

For så vidt angår opfyldelsen af målene om at nedbringe bionedbrydeligt affald, varierer fuldstændigheden af de data, som medlemsstaterne har indsendt. Ifølge de indberettede data fra 2015 havde halvdelen af medlemsstaterne allerede opfyldt målet om 35 % i 2016. **Kroatien** opfyldte ikke sit mål om 75 %, som skulle være opfyldt i 2013. **Cypern, Tjekkiet, Grækenland, Letland og Slovakiet** nåede ikke deres mål på 50 %, som de også skulle have opfyldt i 2013. **Malta**, som samlet set har en stor andel af deponeret kommunalt affald, **har ikke indsendt** nyere data. Kommissionen har kontaktet de berørte medlemsstater og udviklet

³⁷ Ibid.

³⁸ Direktiv (EU) 2018/852.

³⁹ Der er endnu ikke indsendt data for 2015.

⁴⁰ Eurostat: datasæt (emv_wasmun).

⁴¹ I artikel 5, stk. 2, af direktivet om deponering af affald gives der mulighed for at forlænge tidsfristen med fire år, hvis medlemsstaterne i 1995 deponerede mere end 80 % af deres kommunale affald.

⁴² Direktiv (EU) 2018/850.

konkret vejledning ud fra analysen om fremme af overholdelsen og andre tiltag, der kan forbedre medlemsstaternes resultater.

I en nylig analyse udført for Kommissionen⁴³ blev det konstateret, at 15 medlemsstater ikke har opfyldt forpligtelsen i direktivet⁴⁴ om at behandle affald før deponering.

Selv om medlemsstaterne har rapporteret, at der er blevet lukket deponeringsanlæg, som ikke opfyldte kravene, er det stadig bekymrende, at et antal anlæg **ikke er i overensstemmelse** med direktivets krav.

8. SPILDEVANDSSLAM

Direktivet om spildevandsslam sigter mod at kontrollere anvendelsen af spildevandsslam i landbruget. I direktivet fastlægges koncentrationsværdier for tungmetaller i slam til landbrugsformål og til behandling af jorden.

Direktivet har været i kraft i mere end 30 år og er blevet godt gennemført i hele EU. **Alle medlemsstater har fastlagt grænseværdier for koncentrationen af tungmetaller i jorden, som er i overensstemmelse med direktivets krav eller langt strengere.**

9. KONKLUSIONER

EU's affaldslovgivning er drivkraften bag væsentlige forbedringer af affaldshåndteringen. En fuld gennemførelse af denne lovgivning er dog afgørende, hvis EU skal høste den cirkulære økonomis miljømæssige og økonomiske fordele og konkurrere i en verden, hvor ressourcerne bliver stadig mere knappe.

Rapporten om tidlig varsling om kommunalt affald og Kommissionens tiltag til fremme af overholdelsen, som beskrives i denne rapport, peger på en støt fremgang i medlemsstaterne, men der er også store mangler og udfordringer, som skal løses så hurtigt som muligt.

En god fremgang er mulig, hvis de berørte medlemsstater reagerer med det samme og gennemfører de foranstaltninger, som angives i rapporten og i de ledsagende landespecifikke rapporter. Mere effektiv særskilt indsamling, effektive ordninger for udvidet producentansvar, økonomiske instrumenter som deponerings- og forbrændingsafgifter og forbedret datakvalitet er helt afgørende for at sikre, at EU's affaldslovgivning overholdes nu og i fremtiden.

Som opfølgning af denne rapport vil Kommissionen organisere besøg på højt niveau i de medlemsstater, der risikerer ikke at kunne opfylde 2020-målene for kommunalt affald, vedrørende den cirkulære økonomi og affaldshåndteringen. Kommissionen vil derfor kontakte de relevante interessenter, herunder sammenslutninger af lokale og regionale aktører.

Kommissionen vil fortsat afsætte betydelige ressourcer til at støtte medlemsstaternes indsats for at gennemføre lovgivningen, herunder ved at yde teknisk bistand (f.eks. gennem revisionen af gennemførelsen af miljøreglerne⁴⁵ og udveksling af bedste praksis⁴⁶) og afsætte

⁴³ Milieu (2017) "Study to assess the implementation by the EU Member States of certain provisions of Directive 1999/31/EC on the landfill of waste".

⁴⁴ Artikel 6, litra a), i direktivet om deponering af affald.

⁴⁵ http://ec.europa.eu/environment/eir/index_en.htm.

⁴⁶ TAIEX-EIR Peer2Peer - http://ec.europa.eu/environment/eir/p2p/index_en.htm.

EU-midler. Det er dog de nationale myndigheder, som skal styrke processen vedrørende de nødvendige politiske reformer og at øge indsatsen på stedet.